

1. Als je God één ding mocht vragen, wat zou het zijn?

Heeft u gisteren, op Oudejaarsavond, uw wensen voor het nieuwe jaar op papier gezet? Wat zou het zijn, uw wens, jouw wens, als je één ding mocht noemen? Eén ding!

We zijn deze dienst begonnen met Psalm 27. Daar staat die éne wens van David, in vers 4: 'Eén ding heb ik van de HERE gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis van de HERE al de dagen van mijn leven, om de

Rembrandt: 'De twaalfjarige Jezus in de tempel'

liefelijkheid van de HERE te aanschouwen, en om te onderzoeken in Zijn tempel.'

Die hartewens van David, om in Gods huis te zijn, om daar 'te onderzoeken', dat betekent niet iets puur rationeels, puur verstandelijk, nee, 'onderzoeken', dat betekent hier: 'steeds meer ontdekken van wie God is, Hem steeds beter leren kennen'. Je zou ook kunnen zeggen: ' bezig zijn in de dingen van God'. En dat is nu exact wat ook Jezus doet! Als twaalfjarige jongen in de tempel. Hier heeft u een voorbeeld van een tekst uit het Oude Testament, die precies realiteit wordt in Jezus. Als je daarop gaat letten, dan zie je hoe overal het Oude Testament wordt vervuld in Jezus. De twaalfjarige Jezus in de tempel, die zou dit zo hebben kunnen zeggen, tegen Jozef en Maria, die Hem zochten: 'Eén ding heb ik van de HERE gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis van de HERE al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid van de HERE te aanschouwen, en om te onderzoeken in Zijn tempel.'

2. Het belangrijkste voor Jezus: bezig zijn met de dingen van Zijn Vader

Eén ding. Het allerbelangrijkste. En het mooie is: wat we hier lezen, in Lukas 2: 49, is de allereerste uitspraak van Jezus die we kennen. 'Waarom hebt u naar Mij gezocht? Wist u niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen van Mijn Vader?' Deze eerste uitspraak geeft meteen aan waar het Jezus om draait in Zijn leven. Je zou kunnen zeggen, dat

is nou Jezus' agenda: bezig zijn in de dingen van Zijn Vader. Daar draait bij Hem alles om in Zijn leven! Daarom is Hij verbaasd, dat Jozef en Maria dat niet hebben bedacht! Zij zijn met de stroom pelgrims meegegaan, weer terug naar huis, na het Paasfeest. Maar Jezus is nog in de tempel. Misschien was Hij daar al samengewoest met andere jongens van Zijn leeftijd, ter voorbereiding op Zijn 'bar mitswa'. Joodse jongens worden 'bar mitswa', 'zoon van de wet', als ze dertien jaar worden. Ze worden daarop voorbereid in een speciale opleiding, een speciale 'catechisatie'. Jozef en Maria hebben het eerst niet in de gaten gehad dat Jezus nog in Jeruzalem was, want ja, de kinderen lopen altijd bij elkaar. Maar dan blijkt opeens, dat Jezus niet mee terug is gegaan! Geloof maar dat ze ongerust zijn geweest, terwijl ze zochten, tussen al die mensen. Ze zijn één dagreis mee gereisd, dat betekent dat ze vanuit Jeruzalem al lang en breed bij Jericho waren, in het Jordaandal. Maar dan gaan ze toch weer terug, die hele weg omhoog, meer dan 1000 meter stijgen over de Olijfberg naar Jeruzalem. In Jeruzalem zoeken ze weer, overal, in alle straatjes, in alle huizen waar ze geweest zijn of waar ze mensen kennen. En dan, eindelijk, éindelijk, dan vinden ze Hem! 'Kind, waarom heb Je ons dit aangedaan? Je vader en ik zoeken je met smart!'

Maar wat doet Jezus? Hij slaat niet schuld bewust Zijn ogen neer. Hij krimpt niet in elkaar van spijt. Nee, Hij kijkt heel rustig, met grote verwonderde ogen: 'Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u dat dan niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen van Mijn Vader?' Hij zegt als het ware: 'U weet toch dat Ik daarvoor op aarde ben gekomen? Om te doen wat Mijn Vader wil? Om Zijn stem te verstaan? Om in alle dingen Hem te volgen? Waarom bent u Mij dan niet hier komen halen, toen u vertrok uit Jeruzalem?'

Gaandeweg moet het voor Jozef en Maria duidelijk worden, wat het betekent om te zorgen voor de Messias, voor de Zoon van God. Jezus laat het zien, hier in Jeruzalem: 'De wil van Mijn Vader, die staat boven alles!' Later in Zijn leven zal Hij datzelfde zeggen in andere woorden: 'Mijn spijze, Mijn voedsel, dat is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft, en Zijn werk voltooien' (Johannes 4: 34).

En als dat nu voor Jezus het allerbelangrijkste is geweest in Zijn leven, zou het dan voor ons, als Zijn volgelingen, anders liggen? Als wij nu leerlingen willen zijn van Jezus, van de Meester, zouden wij Hem dan ook hierin niet volgen? Dat de eerste prioriteit in ons leven is: bezig zijn met de dingen van onze hemelse Vader? Als we nadenken over een nieuw jaar, dan is dát in feite de agenda voor 2012 voor iedere leerling van Jezus Christus: bezig zijn in de dingen van de hemelse Vader! Dat is onze top-prioriteit!

3. Als ook wij dat prioriteit geven, wat betekent dat dan?

U denkt misschien: 'Maak dat eens praktisch! Want hoe zit dat? Je kunt toch niet de hele dag bidden en uit de Bijbel lezen en met je hoofd in allerlei stichtelijke boeken zitten? Dat kan toch niet de bedoeling zijn?'

Nee, dat is ook niet de bedoeling. Ook de Here Jezus zat niet de hele dag te lezen in godsdienstige boeken. Maar wat betekent het wèl?

Weet u waar het hier om draait? Als je bezig bent met de dingen van God, als dat je eerste prioriteit is, dan ga de dingen zien vanuit Zijn perspectief. Dan ga je denken vanuit Gods zaak. Je gaat alles anders beleven, omdat je als het ware naar deze wereld kijkt met de ogen van je hemelse Vader. En daarmee krijg je een totaal andere blik op de zaak.

Momenteel draait op de tv die prachtige serie documentaires: 'Nederland van boven'. Je ziet je eigen land, maar vanuit een heel andere invalshoek dan je gewend bent:

vanuit de lucht. Dat is heel verrassend! Wat er in die serie letterlijk gebeurt, dat moet je in feite figuurlijk leren: dat je je leven bekijkt 'van Boven', vanuit de hemel, vanuit Gods perspectief.

Zie je dan andere dingen? Nee, maar je ziet dezelfde dingen wel anders. Vanuit een andere invalshoek kijk je anders. Een

verhaaltje als voorbeeld: een schoenfabrikant stuurde twee vertegenwoordigers naar de binnenlanden van Afrika. Hij gaf ze een opdracht mee: 'Ga eens kijken of we daar schoenen kunnen gaan verkopen.' De één stuurde dit bericht naar zijn baas: 'We hoeven er niet aan te beginnen, dat heeft geen enkele zin, want mensen dragen hier geen schoenen.' De ander stuurde een ander bericht naar zijn baas: 'We hebben hier een gigantische afzetmarkt, want niemand draagt nog schoenen! Als wij hier beginnen, zijn we de eerste!' Ze zagen allebei hetzelfde, maar ze trokken twee heel verschillende conclusies, omdat ze keken vanuit twee heel verschillende invalshoeken.

Wat gebeurt er als je bezig bent in de dingen van God? Dan ga je kijken vanuit Zijn perspectief. Zomaar een paar voorbeelden. Je hebt enorm je best gedaan om mensen uit te nodigen voor de Kerstnacht. Je hebt overal folders uitgedeeld, je hebt met mensen gesproken, collega's en vrienden gevraagd om te komen. Maar van al die mensen is er maar één gekomen. Dan kun je twee dingen doen. Als mens ben je teleurgesteld. 'Volgend jaar doe ik dit niet meer, ik kijk wel uit!' Maar als je kijkt vanuit Gods perspectief, dan zie je die éne. De goede Herder is zielsgelukkig om dat éne verloren schaap te vinden.

Een ander voorbeeld. In mijn vorige werk bij de christelijke studentenbeweging IFES-Nederland hadden we een keer een groot tekort aan geld. We waren daar gespannen door, en we vroegen ons af: 'Welke actie gaan we op touw zetten?' En toen zei mijn Engelse collega: 'Wacht even. Laten we eerst een andere vraag stellen: wat zou God ons willen leren door deze situatie?' Dat was het goede perspectief!

Stel: je krijgt een nieuwe buurman. Maar al snel blijkt dat het een vervelende man is. Je kunt gaan mopperen, en gaan chagrijnen. Je kunt hem gaan negeren, of verhuisplannen maken. Maar je kunt ook die eerste vraag stellen: 'Waarom zou God juist deze man op mijn weg plaatsen? Wat zou mijn hemelse Vader van mij vragen in deze situatie?'

Of nog weer een ander voorbeeld: mensen kunnen van alles van je vinden. Misschien vinden ze je een fantasische kerel, of een supergave meid. Of ze vinden je maar helemaal niks, een loser, een watje, een sukkel.

Uiteindelijk is het allemaal niet belangrijk! De eerste vraag is: 'Wat vind God van mij?' Weet u wat ze allemaal van Jezus vonden? Hij werd aan een kruis gespijkerd! Maar de eerste vraag voor Hem was: 'Vader, wat wilt U dat Ik doe?' Hier in zaal 4 heeft heel lang een poster gehangen met daarop de tekst: 'Wat is het toppunt van eigenwaarde? Jezelf zien door de ogen van God.'

4. We moeten leren kijken van Boven!

'Wist u niet dat Ik bezig moet zijn met de dingen van Mijn Vader?' Jezus laat zien, als jongen van twaalf, wat voor Hem de hoogste prioriteit heeft: de dingen van Zijn Vader. Van daaruit kijken naar deze wereld. 'Eén ding heb ik van de HERE gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis van de HERE al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid van de HERE te

aanschouwen, en om te onderzoeken in Zijn tempel.' Als dat je levenshouding stempelt, dan betekent dat een ommekeer in je denken.

Dan geef je prioriteit aan het gebed. En in je gebed geef je weer prioriteit aan de zaak van God. Denk u maar aan het Onze Vader. Dat begint met de zaak van God: 'Uw Naam worde geheiligd, Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede.' Zo oefen je jezelf om vanuit Gods zaak te denken. Daarna komt je eigen leven aan bod. 'Geef ons heden ons dagelijks brood.' Prioriteit voor het gebed, prioriteit voor de Bijbel, prioriteit ook voor de kerk. Jezus Zelf sloeg geen week de synagoge over. Hier, in de kerk, worden je brilleglazen opgepoetst, week in, week uit. Hier wil God spreken door Zijn Woord, de Bijbel, en door Zijn Heilige Geest.

De agenda voor 2012. Wat is uw wens? Jouw wens? Ik wens ons met elkaar toe dat wij het gaan zien, steeds meer: Nederland van Boven. De wereld van Boven. Ons eigen leven van Boven. Boven met een hoofdletter. Als dát onze prioriteit is, steeds meer: bezig zijn met de dingen van onze hemelse Vader, dan wordt 2012 echt een goed jaar! Méér dan goed!
Amen.

